یادداشت روز

نو اصلاح‌طلبان علیه اصلاح‌طلبی

۱- می‌گویند، «عشق» و «نفرت» گاهی باعث «کوری» می‌شود. یعنی اگر کسی به فرض، عاشق فرد یا چیزی شود، این علاقه می‌تواند مانع از دیدن ایرادات و اِشـــکالات آن فرد یا چیز شود. شاید دلیل ندیدن این ایرادها، «ایراد» ندیدن آنها باشد! به عبارتی این عشق و علاقه باعث تغییر یکصدوهشـــتاد درجه‌ای معنای صفات منفیِ موجود در معشوق در ذهن عاشق می‌شود. یعنی وقتی فردی عاشق می‌شود، اشکالات موجود در معشوق را دیگر اِشکال نمی‌بیند. نفرت هم همین‌گونه است. وقتی از کســـی یا چیزی نفرت داریم، باعث می‌شود، صفات و ویژگی‌های مثبت موجود در آن شخص یا شیء را، یا نبینیم یا اگر هم می‌بینیم، آنها را «ایراد» و «صفات منفی» ببینیم. «تمرکز» نیز می‌تواند، اثراتی شبیه به همین عشق و نفرت داشته باشـــد. یعنی گاهی تمرکز شدید روی یک نقطه، موضوع یا صفت، باعث «کوری» و ندیدن نقاط، موضوعات و صفات دیگر می‌شود. در مباحث مربوط به علم روان‌شناســـی تا دلتان بخواهد درباره چنین «خطاهای ذهنی» مطالعه صورت گرفته و کتاب‌های خوبی نیز چاپ شده است. کتاب‌های «نویز» و «تفکر سریع و کُند» دو اثر مشهور «دانیل کانمن» از جمله این کتاب‌هاســـت که به خوبی در این باره توضیح می‌دهـــد. همچنین می‌توانید به کتاب «گوریل نامرئی» اثر کریستوفر چاپریس و دنیل سایمون رجوع کنید.

۲- دو سالی می‌شود که دولت آقای سید ابراهیم رئیسی روی کار آمده و در این مدت، به لطف یک ویژگی برجســـته در ایشان یعنی «تلاش شـــبانه‌روزی» الحق‌والانصاف کارهای بزرگ و خوبی انجام شـــده است. یکی از کارهای بزرگ ایشان افتتاح ایرانی‌ترین فاز پارس جنوبی است که همین چند روز پیش صورت گرفت. برای پی بردن به اهمیت فاز ۱۱ پارس جنوبی کافی اســـت بدانیم، این، همان پروژه‌ای است که بنا به دلایلی از جمله، نبود دانش و تخصص بومی، ۲۰ سال نیمه‌کاره مانده بود و در دولت آقای روحانی، شرکت بدسابقه «توتال» فرانسه برای تکمیل آن به خدمت گرفته شد اما توتال- طبق پیش‌بینی‌های دقیق آن روزهای روزنامه کیهان- پس از دریافت اطلاعات حساس و بدون پرداخت یک ریال خسارت، کار را نیمه رها کرد و رفت. حالا با تکمیل این فاز - که ظرف فقط ۲ سال انجام گرفت - سالانه چیزی بالغ بر ۵ میلیارد دلار درآمد عاید کشور می‌شود. ضمن اینکه تکمیل این فاز باعث صرفه‌جویی ۸۰۰ میلیون دلاری شده است و به گفته عضو کمیسیون انرژی مجلس، خیانت توتال باعث تأخیر در برداشـــت از فاز ۱۱ پارس جنوبی شده و این تأخیر نیز کشور را با ضرر ۴۰ میلیارد دلاری مواجه ساخته بود! که با تلاش دولت سیزدهم، جلوی این خسارت عظیم هم گرفته شده است. درباره اهمیت افتتاح این فاز می‌توان باز هم نوشت. در این‌باره می‌توانید «افتتاح فاز ۱۱ پارس جنوبی» را در گوگل به زبان‌های دیگر نیز جست‌وجو کنید و بازتاب و اهمیت آن را در رسانه‌های مختلف دنیا ملاحظه بفرمایید.

۳- اما چرا این خبر و پروژه مهم ملی، که تکمیل‌شدنش به نفع همه مردم ایران است، در رسانه‌های مدعی اصلاح‌طلبی، دیده نشد؛ یا به طور کامل سانسور شد یا در گوشه‌ای کوچک از رسانه‌هایشان، با تیترهای خنثی منتشر گردید؟ یا اگر هم منتشر شد، تلاش گردید «بی‌اهمیت» جلوه داده شـــود؟ آیا پروژه‌ای که باعث جلوگیری از ضرر ۴۰ میلیارد دلاری، کســـب درآمد ســـالانه ۵ میلیارد دلاری، صرفه‌جویـــی ۸۰۰ میلیون دلاری در منابـــع ارزی، افزایش روزانه ۵۶ میلیون مترمکعبی ظرفیت تولیـــد گاز آن هم از میدانی که با قطر مشترک است می‌شـــود، ارزش پوشش رسانه‌ای را ندارد؟ یا دارد اما عشـــق به غرب مانع از دیدن آن شده است؟! آیا فرهنگ «خودتحقیری» که، «ریشه و نتیجه غربگرایی است» در این طیف، در «بد» دیدن این خبر «خوب» نقش دارد؟ آیا این طیف که بدون اغراق، راه‌حل همه معضـــلات را «رجوع به غرب» معرفی می‌کند، دچار عارضه «گوریل نامرئی» شده است؟

شاید عشق به غرب و تمرکز بیمارگونه روی نقطه‌ای مثل «برجام» و «مذکره» باعث کوری این طیف شـــده باشد اما به نظر می‌رسد، سندرومی که آنها به آن دچار شده‌اند، پیچیده‌تر و جدی‌تر از این حرف‌هاست. بخوانید:

۴- در ایـــران بخشـــی از طیفی که خـــود را «اصلاح‌طلب» و «رفورمیســـت» می‌نامنـــد - نه همه آنهـــا - واقعا اصلاح‌طلب نیستند. «منتقد» و «اپوزیسیون دولت» نامیدن آنها نیز خطاست. «اصلاح‌طلب» و «منتقد» تعریف دارد. انتقاد، مفید اســـت و نتیجه دلسوزی است. اصلاح‌طلبی هم در یک جمله یعنی «انجام تغییر در چارچوب قوانین یک کشور». به عبارتی کسانی که دنبال رفورمند، هرگز به ســـاختار و اصول حمله نمی‌کننـــد بلکه در چارچوب این اصول و ساختار اســـت که فعالیت می‌کنند و اگر مسئله‌ای «ملی» نیز رخ دهد - که در آن پای منافع ملی در میان اســـت - برای حل آن به رقبای سیاسی‌شان نیز کمک می‌کنند. اما در عملکرد طیفی که «نو اصلاح‌طلب» می‌نامیم اگر دقت کنیم، دقیقا به همان اصول و چهارچوب است که حمله می‌کنند و اگر اقدامی در کشور در راستای تأییـــد، تحکیم و تقویت آن اصول صورت بگیرد، تحمل دیدنش را ندارند! یا سانسورش می‌کنند، یا تحریف و تخریبش می‌نمایند. این طیف درواقع «اپوزیســـیون نظام» هستند و جالب است بدانید که مدتی است، مواضع‌شان علیه «جمهوری اسلامی ایران» با مواضع دشـــمن«مو» نمی‌زند! وقتی طیفی «اپوزیســـیون یک نظام» شد تکلیفش روشن است و طبیعی است هر آنچه به نفع آن نظام و آن کشـــور بود را «تخطئه» نماید و آدرس غلط دهد. ما فکر می‌کنیم، آنچه باعث سانسور موفقیت‌های دولتی می‌شود که همه آمدنش را «بازگشـــت کشور به ریل انقلاب» می‌دانند، بیش از اینکه عشق یا نفرت یا عارضه کوری حاصل از اختلالات مغزی باشد، اپوزیسیون بودن آنهاست. کافی است رفتار این طیف طی همین دو سال گذشته را آنالیز کنید. یک مورد - فقط یک مورد - نمی‌توانید پیدا کنید، مسئله مهمی در کشور رخ داده باشد و مواضع این طیف با دشمن، تفاوت داشته باشد.

رفتاری که این طیف با مشاهده حل معضل بزرگ کمبود واکسن کرونا داشت را به خاطر آورید. همین‌طور رفتاری را که پس از عضویت ایران در پیمان مهم شانگهای از خود بروز دادند، یا عضویت ایران در گروه بریکس را. همین‌طور آزادسازی پول‌های بلوکه شده و افزایش فروش نفت از روزانه چند صد هزار بشکه به روزانه میلیون‌ها بشکه را در ذهن مرور کنید. تمام این اتفاقات خوب که نفعش برای تمام ملت ایران است را، یا بی‌اهمیت جلوه داد، یا مصادره‌اش کردند یا به تیغ تحریف و سانسورش سپردند. غیر از این است؟ حالا شاید تبیین چرایی سانسور، تخریب یا تحریف خبرهای خوبی مثل «تکمیل و افتتاح فاز ۱۱ پارس جنوبی» از سوی این طیف راحت‌تر باشد.

۵- «امیـــد» نتیجه موفقیت و خبرهای خوب اســـت و نتیجه انتشـــار اخبار سیاه، منفی و دروغ چیزی نیست جز «ناامیدی». به قول «ویکتور فرانکل» عصب‌شناس مشهور اتریشی و پدیدآورنده روش «معنا درمانی»، امید اثرات معجزه‌گون و شـــفابخش دارد و ناامیدی اثرات مرگبار و کُشنده. انتشار انبوه خبرهای غالبا کذب و ســـیاه و سانسور خبرهای مثبت و امیدوارکننده، یعنی تلاش برای گرفتن امید از این مردم. خیانتی که با حمایت، همکاری و مشورت با رســـانه‌نماهایی مثل اسرائیل، اینترنشـــنال، بی‌بی‌سی فارسی، صدای آمریکا، من و تو و... دنبال می‌شود. همین حالا گزارش‌های تحریف‌شده‌ای که از تکمیل فاز ۱۱ پارس جنوبی در رسانه‌های این طیف منتشر شده اســـت را با گزارش‌های این رسانه‌نماها مقایسه کنید. تفاوتی می‌بینید؟! گاهی فکر می‌کنیم اگر اخبار کذب و سیاه و تحریف شـــده این طیف در ایران نبود، آیا آن رسانه‌نماها چیزی برای انتشار پیدا می‌کردند و یا بالعکس؟!

جعفر بلوری

کیهان بررسی کرد

سانسور افتتاح ایرانی‌ترین فاز پارس جنوبی توسط بزک‌کنندگان توتال

سرویس سیاسی ـ

مدعیان اصلاح‌طلبی که در راهبردها و اقدامات معاندانه غرب علیه نظام اسلامی از جمله تجزیه، تحریم، تفرقه، ترور و... در نقش پیاده‌نظام، بسترسازی و پادویی کرده‌اند و بر این رویه ضدامنیت ملی و به نفع دشـــمن پافشاری دارند، تولیـــد گاز از ایرانی‌ترین فاز پـــارس جنوبـــی را که روز دوشـــنبه با حضور رئیس‌جمهور آغاز شـــد و مصداق شکســـت «فشار حداکثری» و «تحریم‌های فلج‌کننده» و موجب ایجاد اشتغال و صادرات فناوری و ارزآوری است، سانسور کردند.

روز دوشنبه با حضور رئیس‌جمهور روی سکوی تولید گاز فاز ۱۱ میدان پارس جنوبـــی، عملیات تولید گاز از ایرانی‌ترین فاز میـــدان عظیم پارس جنوبی بعـــد از ۲۰ ســـال وقفه آغاز شد. متخصصان توانمند صنعت نفت کشـــور برای تسریع در راه‌اندازی این ســـکو و احصای منابع ملی کشور در این میدان مشترک، به جای ساخت سکوی جدید، ســـکوی فاز ۱۲ را که با افت فشـــار مواجه شده بود، به این فـــاز منتقل کردند که عملیات انتقال ایـــن ســـازه ۳ هـــزار و ۲۰۰ تنی در شـــرایط ناآرام و متلاطم دریا، یکی از عملیات‌های کم‌نظیر مهندسی و فنی در سطح جهان است که پیش از این تنها ۲ بار آن هم توســـط بزرگ‌ترین شـــرکت‌های نفتی مطرح دنیا نسبت به سکوهای نفتی انجام شده بود و نه سکوی گازی.

با بهره‌بـــرداری از این فاز روزانه ۵۶ میلیون مترمکعـــب به تولید گاز و میعانات گازی کشور افزوده خواهد شـــد که درآمدی ۵ میلیارد دلاری را در ســـال نصیب کشور خواهد کرد و تولید ناخالص داخلی را حدود ۱ درصد افزایش خواهد داد.

طی ۲۰ سال گذشـــته عملیات راه‌اندازی این فاز بارها به شرکت‌های خارجی واگذار شد، اما این شرکت‌ها به بهانه تحریم هر بار عملیات احداث و راه‌اندازی را ناتمام رها کردند، تا اینکه در سال ۱۴۰۰ با روی کار آمدن دولت ســـیزدهم، این طرح به عنوان یکی از طرح‌هـــای نیمه‌تمـــام دارای اولویت مورد توجه قـــرار گرفت و با واگذاری آن به شـــرکت‌های داخلی و با اتکا به توانمندی‌های متخصصان کشورمان پس از ۲۰ سال وقفه در مدت ۲ سال با تلاش جهادی و شـــبانه‌روزی، روز دوشـــنبه افتتاح و عملیات تولید گاز در آن آغاز شد.

در این میان، دیـــروز تعدادی از روزنامه‌هـــای توجیه‌کننده برجام این دستاورد راهبردی را به شکل هماهنگ سانسور کردند. طیف مدعی اصلاحات دســـتاوردهای دولت که بدون برجام و FATF حاصل می‌شـــود را کتمان می‌کند. جریان همـــکار و پیاده‌نظام غـــرب در ایران که نقاب اصلاح‌طلبی زده اســـت، در سال‌هایی که قدرت را در دســـت داشت، پیشبرد امور کشور را معطل رفع تحریـــم و الحاق ایران به FATF گذاشـــته بود اما این بهانه فریبکارانه، هر روز با پیشـــرفت‌های خیره‌کننده توسط دولت انقلابی آشکار و رسوا می‌شود.

مدعیان اصلاح‌طلبی در راهبردها و اقدامات معاندانه غرب علیه نظام اســـلامی از جمله تجزیـــه، تحریم، تفرقه، ترور و... در نقش پیاده‌نظام، بسترســـازی و پادویی کرده‌اند و بر این رویه ضدامنیـــت ملی و به نفع دشمن پافشاری دارند. از همین رو نیز سیاســـت بی‌اعتنایی و کتمان و سانسور دســـتاوردهای دولت را که مصداق شکست «فشار حداکثری» و «تحریم‌های فلج‌کننده» و موجب ایجاد اشـــتغال و صادرات فناوری و ارزآوری اســـت، در پیش می‌گیرند. عملکرد رسانه‌های مدعی اصلاحات در سانســـور یا تخطئه این دستاورد راهبـــردی، این‌بار هم مشـــابه رویه رســـانه‌های معاند بود. مطبوعات و کانال‌هـــای اصلاح‌طلـــب به صورت روزانه در تلاش برای تکمیل پروژه عملیـــات روانی دشـــمن علیه ملت ایران هستند و با انتشار اخبار دروغ، ســـیاه‌نمایی و سانسور اخبار مثبت در جامعـــه یأس‌آفرینی می‌کنند و با رسانه‌های ضدانقلاب همپوشانی وسیعی دارند.

مدعیـــان اصلاحـــات ـ اعتدال در دولـــت روحانی بـــا کثافت‌کاری دانستن تاســـیس پالایشگاه، محدود کردن شـــرکت‌های توانمند ایرانی و جواب کردن شرکت‌های سرمایه‌گذار شرقی (چین و...)، فرصت هشت ساله توسعه زیرســـاخت‌ها را هدر دادند و موجب عقب افتادن ایران در گسترش زیرســـاخت‌های بهره‌برداری از ذخائر نفت و گاز شدند. در همین دوره، آنها با شرکت توتال قرارداد بستند. توتال اطلاعات ذی قیمت و ســـرّی از ایران را گرفـــت اما از اجـــرای قرارداد خود در پارس جنوبی‌شـــانه خالی کرد. در قرارداد توتال، حتی امکان شکایت و اخذ خسارت هم گنجانده نشده بود. متهمان اعتماد بلاوجه به بیگانگان که زمینه‌ساز عهدشکنی چند باره آمریکا و اروپایی‌هـــا، بر باد رفتن فرصت‌های داخلی، تضعیف شـــرکت‌های ایرانی، تحریم دوبرابری و نقض عهد زیمنس، توتال، پژو، رنـــو، ایرباس، بوئینگ و... شـــدند، باید مورد پیگـــرد امنیتی و قضائی قرار گیرند.

گفت و شنود

چند سالته؟!

گفت: مدعیان اصلاحات می‌گویند «چیزی نمانده بود که به توافق برسیم و برجام را احیاء کنیم ولی نگذاشتند»!

گفتم: باید پرسید آیا در قاموس شما «توافق» غیر از «امتیاز دادن» معنای دیگری هم دارد؟!

گفـــت: قرار بود تحریم‌ها را لغو کنند ولـــی آنها را دوبرابر کردند. قرار بود امتیاز بگیرند ولی نه فقط امتیازی نگرفتند، بلکه ده‌ها امتیاز دادند و در مقابل «وعده نســـیه» گرفتند. بنابراین باید گفت خدا پدر و مادر کسانی را بیامرزد که اجازه ندادند بیش از این ثروت و سرمایه و امکانات کشور را بر باد بدهید!

گفتم: چرا تاکنون نتوانسته‌اند فقط به عنوان نمونه حتی به یک دستاورد برجام اشـــاره کنند؟! آقای سیف می‌گفت؛ دستاورد برجام تقریباً هیچ بوده است. آقای ظریف می‌گفت آمریکا و اروپا به تعهدات برجامی خود عمل نکردند. آقای صالحی می‌گفت آمریکا نه یک بار بلکه ده‌ها بار دبه کرده است و... خود آقای روحانی بعد از دبه کردن آمریکا می‌گفت؛ مگر دیوانه‌ایم که دوباره با آمریکا مذاکره کنیم!

گفت: به گفته خانم موگرینی، ترامپ در حالی از برجام خارج شد که روحانی تضمین کرده بود که با خروج آمریکا از برجام، ایران خارج نخواهد شد! ترامپ بارها اعلام کرد منتظر است با ایران برای تنظیم برجامی که صنایع موشکی و حضور ایران در منطقه را هم شامل بشود، مذاکره کند. عصبانیت اصلاح‌طلبان از نیروهای انقلاب برای این است که چرا نگذاشته‌اند با قبول پیشنهاد ترامپ، ایران و ایرانی را دربست تسلیم آمریکا کنند! و از افشای فاجعه‌ای که به ملت تحمیل کرده‌اند وحشت دارند و به سخنان صدمن یک غاز متوسل می‌شوند!

گفتم: یارو به همسایه‌اش حسادت می‌کرد از پسر همسایه پرسید؛ کلاس چنـــدی؟ گفت؛ کلاس دوم. گفت؛ من اندازه تو که بودم کلاس سوم بودم! بعد پرسید؛ حالا چند سال داری؟ گفت؛ ۹ سال. یارو گفت؛ من همسن تو که بودم ۱۱ سالم بود!

روزنامه لبنانی الجمهوریه:

آمریکا به حقِ ایران برای داشتن نفوذ منطقه‌ای اعتراف کرده است

یک روزنامه لبنانی نوشت، آمریکا معترف اســـت که ایـــران حق دارد چارچوبی برای نفوذ منطقه‌ای خود، بنا کند؛ لذا فرانسه دریافته، وقتی آمریکا این واقعیت را پذیرفته، بهترین گزینه همراهی با حزب‌الله در لبنان است.

روزنامـــه لبنانـــی «الجمهوریه» روز سه‌شنبه در گزارشی نوشت، تنش میان آمریکا و ایران در مقایسه با دوره ریاست دونالـــد ترامپ به وضـــوح کاهش یافته و آمریکایی‌ها اعتراف می‌کنند که ایران حق دارد یک چارچوبی برای حوزه نفوذ خود در منطقه ایجاد کند و فرانسه هم این اذعان آمریکا را فهمیده است.

الجمهوریه در ابتدای این گزارش به جنجال این روزهـــا در لبنان درخصوص فشار آمریکا برای تحمیل توافق جدیدی دربـــاره نحوه عملکـــرد نیروهای یونیفل (نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در مرز جنوبی لبنان) اشـــاره کرد و نوشت، «این جنجال، ســـروصدایی بیش نیست چون نه آمریکایی‌ها خواهان چالش حداکثری هستند نه حزب‌الله. اینکه عبدالله بوحبیب وزیر خارجه لبنان هم گفت که پیش‌نویس جدید تمدید حضور یونیفل در لبنان تحت فصل هفتم منشور ســـازمان ملل است، واقعیت ندارد چون کسی در این خصوص حرفی نزده. لذا او خواســـته دست بالا را بگیرد تا پاسخی به درخواست آمریکا داده باشد، که خواســـتار تغییر مجوز فعالیت یونیفل است و خواستار استقلال بیشتر در تحرکاتش است».

الجمهوریـــه در این گـــزارش با تیتر «تفاهم آمریکایی-ایرانی در جنوب [لبنان] معتبر اســـت» به قلم «طونی عیســـی»، نوشت: این افزایش مأمور، یعنی اینکه در نهایت همان متن کنونی [برای یونیفل] کـــه هنوز هم معتبر اســـت، اجرا خواهد شـــد... ظاهرا طرف‌هـــای بین‌المللی هم دنبال اجتناب از به خطرانداختن نیروهای یونیفـــل و حفظ امنیت جنـــوب لبنان و اجتنـــاب از رویارویی پرهزینه با حزب‌الله هستند. نشانه‌ها، این را می‌گوید...؛ پشت پرده منطقه‌ای این موضوع، آرامشی است که بین ایران و آمریکا برقرار شـــده است. دو طـــرف اخیـــرا بدون اعـــلام جزئیات، برای آزادی زندانیان آمریکایی در ایران و آزادسازی پول ایران در حدود شش میلیارد دلار بلوکه شده در کره جنوبی، معامله‌ای کردنـــد. از طرفی، دولت جو بایدن هم به فشارهای شـــدید دولت بنیامین نتانیاهو با هدف هُل دادن آمریکا به ســـمت تقابل سیاسی و نظامی با تهران، تن نداد و امروز نخست‌وزیر اسرائیل در بحران شدید داخلی غرق شده و این بحران مانع می‌شود که او اقدام قابل توجهـــی در خارج و حتی در مرزهای شمالی خود انجام دهد...».

روزنامه الجمهوریه نوشت: «البته بایدن و نتانیاهو در ارتباط با ایران، در یک هدف مشترکند؛ عدم خدشه به امنیت و منافع حیاتی اســـرائیل. اما [از نظر کاخ سفید] درخصوص نفوذ ایران در عراق، ســـوریه، لبنان، یمن و ســـایر کشـــورهای خلیج [فارس]، مسئله در واشنگتن قابل بحث است. البته یک چیزی هست که می‌شود آن را اعتـــراف دولت جو بایدن تلقی کرد به اینکه ایـــران برای بنای چارچوب نفوذ منطقه‌ای، حق دارد. اما واشـــنگتن دنبال این است که این نفوذ ایران، تحت سقف تفاهم دوجانبه، قابل کنتـــرل بماند. لذا رقابت «قُمری و شـــاهین» [دوئل؛ رقابت شاخ به شاخ] در منطقه تحت نفوذ ایران در خاورمیانه، ادامه می‌یابد و همان‌طور که ممکن است درگیری‌ای رخ دهد، گاهی هم توافق‌هایی مقطعی حاصل می‌شود».

طبق این گزارش، «درست است که مذاکره واشنگتن و تهران به علل متعدد کـــه مهم‌ترینش غرق شـــدن آمریکا در جنگ اوکراین اســـت، به توافق هسته‌ای جدید منجر نشـــد ولی میزان تنشی که در زمان دونالد ترامپ، بین ایران و آمریکا بود، به شکل روشنی کاهش یافته است». «حتی توافق ترسیم [خط مرزی دریایی] میان لبنان و اسرائیل با وساطت آمریکا در پاییز گذشـــته را می‌توان به نوعی، توافق میـــان آمریکا و ایران تلقـــی کرد زیرا آن طرف داخلی که ســـال‌ها با آمریکایی‌ها مذاکـــره کرد و در نهایت چراغ ســـبز به حصول توافق را نشان داد، حزب‌الله بود و اگر موافقت حزب‌الله نبود این توافق اصلا حاصل نمی‌شد». طبق توافق ترسیم خط مرزی آبی میان لبنان و رژیم صهیونیستی، لبنان موفق شـــد از ســـرقت منابع گازی خود توسط رژیم صهیونیستی در مدیترانه جلوگیری کند و سهم خود را محفوظ نگاه دارد. حزب‌الله این توافق را دستاورد مهمی برای حفظ حقوق مردم لبنان اعلام کرده است. در ادامه گزارش الجمهوریه اشاره شده که در پی توافق ترسیم خط مرز آبی که امتیازات میان قوی‌ترها تقســـیم شد، «آمریکا اعتراف می‌کند که نفوذ بیشـــتر در لبنان متعلق به حزب‌الله اســـت پس می‌تواند دســـتاوردهای بزرگ‌تر را از آن خود کند... پس این همان دلیل شـــتاب دولت امانوئل مکرون به ســـوی همراهی کردن با تهران در لبنان است. لذا پاریس دریافته که آمریکا که خیلی زودتر به نفوذ ایران در لبنان اذعان کرده، این نفوذ امری واقعی است که به هر ترتیب، وجود دارد. البته فرانسوی‌ها اساساً حصار [اقتصادی] را که دولت ترامپ برای ایران ایجاد کرد، شکستند. فرانسوی‌ها امروز دریافته‌اند، آن گزینه واقعی کـــه می‌توانند از طریق آن موقعیت خود در لبنان را حفظ کنند، این است که دستشـــان را در دست «حزب» [الله] بگذارند».

لبنان، از هشتم آبان ۱۴۰۱ (اکتبر ۲۰۲۲) در پی پایان دوره ریاست‌جمهوری میشـــل عون، با خلأ ریاســـت‌جمهوری مواجه شده و پارلمان این کشور با وجود برگزاری بیش از ده جلسه تا خرداد ۱۴۰۲ (ژوئـــن ۲۰۲۳)، هنوز موفـــق به انتخاب رئیس‌جمهوری توافقی نشـــده است زیرا احزاب پارلمان بر ســـر شخص جدید به توافق نرسیده‌اند.

به گزارش فارس، در این میان فرانسه تلاش بســـیاری کرده که از طریق اعمال نفوذ و میانجیگری، احـــزاب لبنانی را به انتخاب رئیس‌جمهور جدید ترغیب کند و همچنـــان نفوذ خود در این کشـــور را حفظ کند اما منابع لبنانی حدود یک ماه گذشـــته گزارش کردند که طرح ابتکاری فرانسه با «ضربه آمریکا» به پایان رسیده و افق سیاسی لبنان، در هفته‌ها و ماه‌های پیش‌رو کاملا تیره است

خبر ویژه

استارت انتخاباتی تیم روحانی و روایت وارونه کارنامه اقتصادی

حســـن روحانی رئیس‌جمهور سابق گفت که با تاخیر در احیای برجام، ۱۰۰ میلیارد دلار درآمد نفتی از دست رفت.

وی در نشســـتی با حضور وزیران و معاونان خود در دولت قبل اظهار داشت: مردم باید حس کنند حضور یا عدم حضور پای صندوق‌های رای، در سرنوشـــت آنان تاثیر دارد... در چهار سال گذشته، هم در انتخابات مجلس و هم در انتخابات ریاست‌جمهوری، با ســـخت‌گیری در فرآیند انتخابات و محدود شدن گزینه‌های انتخاب مردم، به جای آنکه مشارکت مردم روند صعودی داشته باشد، شاهد کاهش مشارکت بوده‌ایم که برای مصلحت نظام و کشور خطرناک است.

روحانی برخی گزارش‌ها را دروغ و فریب‌های آماری خواند و گفت: دستاوردهای بزرگی در دو سال اول دولت یازدهم حتی با وجود تحریم‌ها و کاهش شدید قیمت نفت، در سایه امید مردم و نشاط جامعه محقق شد. در طی دو سال پس از انتخابات ۹۲، تورم نقطه به نقطه از ۴۳ درصد در مرداد ۹۲ به ۱۴ درصد در تیر ۹۴ رسید. تورم سالانه از ۳۹ درصد در مرداد ۹۲ به ۱۵ درصد در تیر ۹۴ رسید. کافی است این دســـتاوردها با ارقام مشـــابه در دو سال اخیر مقایسه شود تا اثر تعیین‌کننده مشارکت و امید مردم و نشاط اجتماعی را مشاهده نمود.

وی افزود: شـــاهد بوده‌ایم که چگونه با حضور و حمایت مردم، هم رشـــد در اقتصاد حاصل شد، هم عزت در روابط خارجی و امنیت در فضای داخلی به‌وجود آمد. هر زمان که مردم امیدوار شده‌اند که رأی آنها مؤثر است، در انتخابات شرکت گســـترده داشته‌اند. برای زنده کردن این امید، اقدام عملی لازم است. مردم هنوز اقدام اطمینان‌بخشی ندیده‌اند که شرایط را متفاوت از گذشته نشان دهد و امیدوارم در ماه‌های آینده شاهد آن باشیم.

روحانی با ابراز تاسف از اینکه در ۲ سال و نیم گذشته از فرصت احیاء برجام و رفع تحریم‌ها استفاده نشد، گفت: امروز بهتر می‌شود دید شرایطی که اکثریت قاطع دنیا از جمله اروپایی‌ها در دفاع از ایران، به دنبال احیاء برجام بودند چقدر با شرایط امروز متفاوت بود و آنها که نگذاشتند در اسفند ۱۳۹۹ یا فروردین ۱۴۰۰ که همه شـــرایط برای احیاء برجام آماده بود و محورهای توافق و امتیازات اضافی به دســـت آمده در گزارش وزارت خارجه به مجلس مستند شده، چه خسارتی به کشـــور وارد کردند که کوچک‌ترین رقم آن، محروم شدن از درآمد صادرات نفت اســـت که در دو ســـال و نیم سال گذشته، بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار از کف ملت ایران رفته اســـت. همچنین بدون هیچ التماس و امتیاز اضافی نه فقط ۶ میلیارد دلار که تمام پول‌های بلوکه شـــده ایران آزاد می‌شـــد و بیش از ۸۰ میلیارد دلار اعتبار بانک‌های شرق و غرب که در سال‌های ۹۵ و ۹۶ آماده گشایش بود، دوباره در کشور سرمایه‌گذاری می‌شد.

درباره نشست روحانی با برخی دولتمردان سابق و همچنین اظهارات وی چند نکته شایان توجه است.

نخست این که نشست مذکور، فعالیت زودهنگام ستاد انتخاباتی دولت سابق هفت ماه مانده به انتخابات ارزیابی می‌شـــود. به برخی اخبار منتشر شده از سوی محافل حامی دولت سابق عنایت کنید:

- روزنامـــه هم‌میهن: برخی چهره‌های درجـــه اول دولت و مجلس قبل (روحانی، جهانگیری و لاریجانی)، نیروهای خود را تشویق به نام‌نویسی در انتخابات کرده‌اند.
- محمدرضا خباز، (معاون تقنینی در معاونت پارلمانی دولت روحانی): پنج حزب اصلاح‌طلب به اعضای خود پیشنهاد دادند در انتخابات نامزد شوند.
- پیرمؤذن عضو فراکسیون امید در مجلس دهم: برخی اصلاح‌طلبان ثبت‌نام کرده‌اند اما نمی‌خواهند علنی کنند. در جلســـاتی که با جهانگیری، مرعشی، و لاریجانی داشتیم قرار بود آقای جهانگیری تا حصول نتیجه نهایی پیگیر باشد.
- میرزایـــی عضو فراکســـیون امید در مجلس دهم: روحانـــی و چهره‌هایی از این دست، سالیان متمادی در مناصب حضور داشته‌اند و حضور آنها جذابیت چندانی در انتخابات ندارد. لاریجانی، جهانگیری، و عارف، به افراد نزدیک خود پیشـــنهاد کرده‌اند که ثبت‌نام کنند.

نکته دوم، نقش منفی عملکرد دولت روحانی در کاهش مشارکت مردم در دو انتخابات ۱۳۹۸ و ۱۴۰۰ مجلس و ریاست جمهوری است، اما آقای روحانی چون بهره‌ای از روحیه مسئولیت‌پذیری و عذرخواهی صادقانه نبرده، در این زمینه نیز فرافکنی می‌کند. سند روشن این که رئیس‌بانک مرکزی آقای روحانی در انتخابات ۱۴۰۰ نامزد بود و رادیکال‌ترین مواضع جمع‌بندی شده در محافل مدعی اعتدال و اصلاحات را هم در تبلیغات عنوان کرد اما سرانجام نتوانست بیش از ۲/۴ میلیون رای را کسب کند که از سقوط شدید پایگاه اجتماعی دولت روحانی حکایت می‌کرد در همان مقطع طبق نظرسنجی‌های دولتی، محبوبیت آقای روحانی به زیر ۶ درصد رسیده بود. جهانگیری هم در نظرسنجی‌های انتخاباتی، وضعیتی چندان بهتر از همتی نداشت، اما به لطف رد صلاحیت توانست مظلوم‌نمایی کند.

موضوع سوم، کارنامه اقتصادی است که آقای روحانی به جای اظهار نظر درباره آنچه در پایان هشـــت ســـال تحویل داد، دو سال اول را یادآوری می‌کند؛ دوره‌ای که فضاسازی تبلیغاتی پرحجم، در کنار واگذاری امتیازات بسیار محدود و مقطعی از ســـوی آمریکا (در مقابل انبوه امتیازات گرفته شده و غیر قابل بازگشت) نقش موثری در شرطی‌ســـازی اقتصاد ایران برای زدن ضربات اقتصادی عمیق از سوی دشمن ایفا کرد. تعطیلی تولید و ظرفیت‌های داخلی در اغلب حوزه‌ها، وابسته‌سازی و شرطی‌ســـازی اقتصاد به خارج از کشور، واگذاری استقلال ملی و ناچار شدن از زمزمه برجام ۲ و ۳ (واگذاری امتیازات جدید) برای حفظ شیرینی آدامسی برجام، کاهش شدید درآمدهای کشور پس از سرخوشی دو ساله و رسیدن دولت به وضعیت صادرات نفتی ۳۰۰ هزار بشکه، خالی کردن خزانه ارزی و ریالی، کسری ۴۸۰ هزار میلیارد تومانی، بدهکاری ۱۵۰۰ هزار میلیارد تومانی، و رکورد تورمی ۶۰ درصدی از میراث‌های تلخ مدیریت آقای روحانی است.

چهارم؛ در موضوع برجام هم فارغ از این که رقم دقیق درباره خســـارت‌های ایران حاصل از کلاهبرداری و عهدشکنی آمریکا و غرب چقدر است، روشن است که مســـئولیت اصلی آن خســـارت‌ها متوجه شخص آقای روحانی است چرا که با وجود هشـــدار موکد صاحب‌نظران، او بیشترین فشار را برای سر هم‌بندی توافق و اجرای هرچه ســـریع‌تر آن (واگذاری همه امتیازات حتی قبل از فرا رسیدن روز رسمی برجام یعنی ۲۷ دی ۱۳۹۴) داشت.

پنجم؛ در موضوع جذب سرمایه‌گذاری خارجی بر خلاف انبوه وعده‌های فریبنده مبنی بر پیش‌بینی جذب ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی و خرید دویست فروند هواپیما و...، کلا زیر ۴ میلیارد دلار ســـرمایه خارجی جذب شـــد و توافقات برای خرید هواپیما و نیز همکاری با شرکت توتال، هم روی کاغذ ماند و معلوم شد که این توافقات کاغذی بیشتر عملیات فریبی برای به تله انداختن طرف ایرانی برای امضای برجام و همچنین فریب افکار عمومی ایران در انتخابات مجلس و ریاست جمهوری ســـال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۶ بوده اســـت. ضمنا گفتنی است که در پایان دولت برجام، بیش از ۱۵ میلیارد دلار از اموال و درآمدهای ایران در کشـــورهایی مانند عراق و کره جنوبی و... بلوکه شده بود که به همت دولت رئیسی بدون برجام آزاد شده یا در حال آزاد شدن است.

و نهایتـــا این کـــه با وجود برجام، روند تحریم‌ها از همان دولت اوباما تا دولت ترامپ و بایدن افزایشی بود و حال آن که روحانی مدعی لغو قطعی و بدون بازگشت همه تحریم‌ها بود. اگر این وعده خلاف واقع فریب افکار عمومی بود، فریب بزرگ‌تر آن است که با وجود طفره دولت بایدن از لغو تحریم‌ها و ارائه تضمین معتبر برای عدم تکرار عبرت برجام، ادعا شـــود می‌شد دو ســـال قبل توافق کرد اما از داخل ایران نگذاشـــتند توافق شـــود! آیا روحانی قرار بود کشور را در باتلاقی بزرگ‌تر از برجام وارد کند و کشور را برای دادن امتیازاتی خسارت بارتر تحت فشار قرار دهد؟

شکست تحریم خبر کوچکی است یا ۵ میلیارد دلار درآمد سالانه فاز ۱۱؟!

روزنامه غربگرای «شـــرق» افتتاح فاز ۱۱ پارس جنوبی پرهیاهو بود اما به نظر کارشناسان، نتیجه درخورتوجهی نخواهد داشت.

شرق در تحلیلی با همان عنوان فوق نوشت: «ناترازی گاز ایران امسال به حدود ۳۰۰ میلیون مترمکعب در روز رسیده است. براساس برنامه ششم توســـعه بنا بود تزریق گاز سبک به شبکه انتقال سراسری به یک‌میلیاردو ۲۵۰ میلیون مترمکعب برسد؛ اما حداکثر تولید گاز در